

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Bódis Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bódis Pál ügyvéd) által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Szabó Sándor ügyvéd által képviselt alperes neve alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indult perében a Nógrád Megyei Bíróság 2007. szeptember 26. napján kelt, G.20.233/2007/18. számú ítéletével szemben az alperes által 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összege.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen a felperesnek 15 nap alatt 500.000 (Ötszázezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az alperes által le nem rótt 900.000 (Kilencszázezer) Ft fellebbezési illetéket az alperes illetékmentessége folytán az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 13.355.990 Ft vállalkozói díjat, továbbá ezen összegnek 2007. február 15-étől a kifizetés napjáig terjedő időre járó késedelmi kamatát, valamint 4.439.100 Ft vállalkozói díjat, továbbá ezen összegnek 2006. október 6-ától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát, valamint 1.000.000 Ft + áfa perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt illetéket az alperes illetékmentessége folytán az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között 2005. augusztus 31-én vállalkozási szerződés jött létre, amely szerint a felperes bruttó 27.806.250 Ft

vállalkozói díj ellenében üzemeltetésre kész állapot biztosításával vállalta az alperesi község szennyvízcsatornázása második üteme bővítésének kivitelezési munkáit, valamint az ehhez szükséges kiviteli tervek elkészítését 2006. szeptember 8-ai teljesítési határidővel. 2006. szeptember 8-án az alperes teljesítés igazolást állított ki, azzal, hogy a végszámla kiadható. A felperes 13.355.990 Ft-ról számlát nyújtott be az alpereshez, aki azt befogadta, a díjat azonban nem fizette meg.

2006. január 4-én fővállalkozási szerződés jött létre a felek között, amely szerint a felperes vállalta, hogy az első ütemben épült szennyvízcsatorna üzembe helyezéséhez szükséges építési és javítási munkákat elvégzi 6.733.650 Ft + áfa vállalkozói díjért 2006. szeptember 5-éig. Az alperes 2006. szeptember 5-én teljesítés igazolást adott ki azzal, hogy a végszámla kiállítható. A felperes 4.439.100 Ft-ról számlát bocsátott ki, az alperes azt befogadta, a vállalkozói díjat azonban nem fizette ki.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a 2005. augusztus 31-ei szerződés felperesnél, illetve alperesnél lévő példánya három ponton eltér, az eltérések azonban a vállalkozói díjkövetelés szempontjából nem meghatározók. A peradatok alapján beazonosítható, hogy a szerződés mely munkák elvégzésére vonatkozott, így nem a harmadik ütem, hanem a felperes szerződés példányán szereplő kettes ütem bővítése kivitelezési munkáinak elvégzésében állapodtak meg a felek. A két szerződés példány eltér a teljesítési határidő tekintetében, azonban ennek azért nincs jelentősége, mert a felek később a teljesítési határidőt 2006. szeptember 8-ára módosították. A felperes szerződés példányán 4.125.000 Ft, az alperes példányán 4.000.000 Ft előleg szerepel. E körben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek 4.125.000 Ft előlegben állapodtak meg, amelyet az alperes a 19/2005. számla alapján a felperes részére ki is fizetett.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a polgármester jogosult volt szerződést kötni a felperessel az 1990. évi LXV. törvény 9. § (1) bekezdése értelmében. Nincs jelentősége annak, hogy a polgármester a csatornázási feladatok tekintetében irányadó jogszabályokat megsértette-e vagy sem a szerződések megkötésénél.

Az elsőfokú bíróság megalapozatlannak ítélte az alperes arra való hivatkozását, hogy a felperes nem kezdhette volna meg a munkát vízjogi létesítési engedély hiányában. A Ptk. 403. § (3) bekezdése szerint a vízjogi létesítési engedély, illetve vízjogi fennmaradási engedély beszerzése az alperes feladata volt, illetve neki kellett volna a mű átadás-átvételét megszerveznie.

Nincs jelentősége a perben annak sem, hogy a szennyvízcsatornázás korábbi ütemei hogyan lettek megpályáztatva, az azt végző vállalkozó milyen munkát végzett, továbbá az sem, hogy a megrendelő a szavatossági igény érvényesítése helyett a hibák kijavítására más vállalkozóval új szerződést kötött. Az alperes a munka elvégzését igazolta, a számlát befogadta, azzal kapcsolatban észrevételt nem tett, azt nem kifogásolta, így a felperes a Ptk. 397. § (1) bekezdése alapján igényelheti a számlákban foglalt vállalkozói díjat.

Az elsőfokú bíróság a késedelmi kamat tekintetében utalt a Ptk. 301. § (1) és (2) bekezdésére, továbbá a 2005. augusztus 31-ei vállalkozási szerződés 7.3. pontjára.

A perköltség viselése körében az elsőfokú bíróság utalt a Pp. 78. §-ára, a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésére és a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 14. §-ára.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Az alperes álláspontja szerint a felperes követelése idő előtti. A 2005. augusztus 31-ei megállapodásban foglalt munkák tekintetében nincs vízjogi létesítési, illetve fennmaradási engedély. A 2006. január 4-ei szerződésben foglalt munkák szakszerű átadása nem történt meg és nem került sor az üzembe helyezésre. Az alperes hivatkozott arra is a 2006. január 4-ei szerződés kapcsán, hogy a felperesnek, illetve a korábbi munkát végző cégnek azonos az ügyvezetője.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást, abból helytálló jogi következtetéseket vont le és így helyes az érdemi döntése is.

Az alperes fellebbezésével kapcsolatban a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki:

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a vízjogi létesítési, illetve fennmaradási engedély beszerzése a megrendelő feladata a Ptk. 403. § (3) bekezdése értelmében. Arra az alperes hivatkozott helyesen, hogy a Ptk. 392. § (3) bekezdése értelmében a felperesnek fel kellett volna hívnia az alperes figyelmét a vízjogi létesítési engedély beszerzésének szükségességére, illetve a Ptk. 392. § (4) bekezdése szerint a felperes nem végezheti el a munkát, ha ez jogszabály vagy hatósági rendelkezés megsértésére vezetne. A Ptk. 392. § (3) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezések azonban a szerződést nem érintik, csak azt, hogyha a vállalkozó a munkát engedély hiányában megkezdí és azt el is végzi, azt csak saját veszélyére teheti. Amennyiben a munka megkezdéséből vagy elvégzéséből kár keletkezik, azt a vállalkozó köteles viselni. A perbeli esetben azonban nem vitás, hogy az alperes a perbeli munkát átvette, a teljesítési igazolást kiállította, az alperes a létesítményt üzemelteti, s azért a lakosságtól díjat is szed. Az alperes azonban nem hivatkozott a perben olyan körülményre, hogy a vízjogi létesítési engedély, illetve fennmaradási engedély hiánya miatt többletköltsége vagy egyéb kára keletkezett volna, amelyet beszámítási kifogás címén érvényesíthetne a felperessel szemben. Az alperes csupán arra hivatkozott, hogy a vízjogi létesítési, illetve fennmaradási engedély hiánya miatt idő előtti a követelés.

A Ptk. 403. § (3) bekezdése, a 392. § (3) és (4) bekezdése, valamint a 397. § rendelkezéseinek egybevetésével az állapítható meg, hogy a vállalkozói díj a munka elvégzésekor esedékes, a formális átadás-átvétel hiányában is beállnak az építési-szerelési munka teljesítésének egyes joghatályai, így a díjfizetési kötelezettség is, amennyiben a megrendelő által történt tényleges birtokba vétel, illetőleg használatba vétel megtörtént (GKT 92/1973.).

A felperes ügyvezetője, az alperes jegyzője, volt polgármestere és jelenlegi polgármestere egyezően vallották, hogy a csatornára való rákötések megkezdődtek, a csatorna vízjogi létesítési és fennmaradási engedély hiányában is üzemel. Önmagában az, hogy a DMRW üzemeltetésre nem vette át a csatornát, nem ad alapot a vállalkozói díj visszatartására. Nem hivatkozhat az alperes arra sem, hogy az alperes polgármestere műszaki ellenőrt nem vett igénybe a felperes által elvégzett munka átvételéhez. A Ptk. 405. § (1) bekezdése szerint a megrendelő az átadás-átvételi eljárás során köteles megvizsgálni a munkát és a vizsgálat alapján felfedezett hiányokat, hibákat, a hibás munkarészekre eső költségvetési összegeket, valamint az érvényesíteni kívánt szavatossági igényeket jegyzőkönyvben rögzíteni. Az alperes azonban kifogás nélkül vette át a munkát, konkrét kellékhibára pedig az alperes a per során sem hivatkozott, beszámítási kifogást e körben sem terjesztett elő.

A felperest megillető vállalkozói díj tekintetében annak a körülménynek sincs jelentősége, hogy a felperes ügyvezetője, illetve a korábbi csatornázási munkát végző gazdasági társaság törvényes képviselője ugyanazon személy.

Az elsőfokú bíróság ítélete a késedelmi kamat mértéke tekintetében pontatlan, hiszen a Ptk. 301. § (1) bekezdésében, illetve a Ptk. 301/A. § (2) bekezdésében foglalt kamatmérték eltérő. A másodfokú bíróság a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti kamatmértéket határozott meg, tekintettel arra, hogy mind a felperes, mind az alperes gazdálkodó szervezetnek minősül a Ptk. 685. § c) pontja alapján.

A fent kifejtett indokokra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla pontosítással helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében.

A másodfokú eljárás költségeinek viselésére vonatkozó rendelkezés a Pp. 78. § (1) bekezdésén alapszik. Az ügyvédi munkadíj meghatározásánál a Fővárosi Ítéltábla figyelembe vette a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdését, a le nem rótt illeték viselésénél pedig az 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdésének b) pontját, továbbá a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 14. §-át.

, 2008. január 18.

. Kovács László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pestovics Ilona s.k.
előadó bíró

Ráczné dr. Gohér Angyalka s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő